

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 28762/2023
19.12.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Даница Влаховић, адвокат из ..., против тужених ББ и ВВ, обе из ..., чији је заједнички пуномоћник Драган Живковић, адвокат из ..., са умешачем на страни тужених ГГ из ..., чији су пуномоћници Владимир Илић и Никола Брајковић, адвокати из ..., ради стицања својине, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1631/23 од 04.07.2023. године, у седници одржаној 19.12.2024. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1631/23 од 04.07.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1631/23 од 04.07.2023. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Великом Градишту П 166/20 од 24.02.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован приговор стварне ненадлежности тог суда. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тражено да се према туженима утврди да је тужилца по основу грађења на туђем земљишту власник 289/1970 дела од кат. парцеле .., број .., земљиште под зградом, објектом, цела велика 1,97 ари, из Листа непокретности .. КО Велико Градиште, на коме се налази дограђени део стана површине 28,9 м², затим дела стана који се састоји од ходника, једне собе, као и дела кат. парцеле број ..., земљиште уз зграду, објекат од 4,77 ари из Листа непокретности .. КО Велико Градиште, који је неопходан за редовну употребу тужилиног стана, а који ће бити прецизиран након вештачења, па ће тужилци ова пресуда по својој правноснажности послужити за укљичбу овог права у катастру

непокретности Велико Градиште. Ставом трећим изреке, обавезана је тужила да туженима накнади трошкове парничног поступка у износу од 109.950,00 динара и умешачу на страни тужене у износу од 42.000,00 динара.

Допунском пресудом Основног суда у Великом Градишту П 166/20 од 19.04.2023. године, допуњена је првостепена пресуда у ставу трећем изреке, тако што је обавезана тужила да туженима накнади трошкове парничног поступка, поред трошкова у износу од 109.950,00 динара досуђених овом пресудом, у износу од још 54.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1631/23 од 04.07.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиле и потврђена првостепена пресуда, са допуном, у ставу другом изреке и делу става трећег изреке у односу на тужене. Ставом другим изреке, преиначена је наведена пресуда у преосталом делу става трећег изреке – решење о трошковима поступка у односу на умешача тако што је одлучено да свака странка сноси своје парничне трошкове. Ставом трећим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужиле за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужила је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. ЗПП).

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11...10/23-други закон), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП Врховни суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, на основу члана 404. овог закона. Предмет тужбеног захтева је утврђење права својине тужиле на деловима кат. парцеле ..., Лист непокретности ..., КО Велико Градиште, како дела под објектом, тако и дела који је неопходан за редовну употребу њеног стана, а пресуда би, по правноснажности, послужила тужили за укњижбу овог права у катастру непокретности, по основу грађења на туђем земљишту. Према утврђеном чињеничном стању, супругу тужиле је 1975. године од стране предузећа „Промет“ додељена на коришћење просторија (у површини од 35м2) у објекту који се налазио на кат. парцели ..., а која се до тада користила за смештај сезонских радника. На том објекту извршио је улагања, пошто су му по његовом захтеву, с обзиром на рунираност простора, одлуком ООУР „Млинпек“ (где је тада радио) од 28.12.1984. године одобрена потребна средства за адаптацију стана (ремећење крова, оправку врата и прозора, крпљење и кречење просторија и израду улазних степеница). Предметна парцела са објектом је 2014. године у поступку реституције враћена правном претходнику тужених. Након тога, тужила је исходвала

правноснажну пресуду Основног суда у Великом Градишту П 200/18 од 30.11.2018. године којом је утврђено у односу на овде тужене да је тужила, након смрти супруга, стекла право закупа на стану у Великом Градишту, ... број .. површине 35 м², на кат. парцели .. (који је н аистом стекао право закупа стекао решењем Општинског суда у Великом Градишту 1Р 23/02 од 20.08.2002. године), те да ова одлука земањује уговор о откупу стана са туженом Општином Велико Градиште. Умешач на страни тужених ГГ је од тужених купила 10.08.2022. године непокретност која је предмет овог спора.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су закључили да је тужбени захтев неоснован, јер се адаптацијом туђег објекта не може стећи право својине на том објекту и земљишту на којем се налази, нити на земљишту неопходном за редовну употребу у смислу одредаба члана 24. и 26. Закона о основама својинско-правних односа, имајући у виду да су у време извођења радова земљиште и објекат били у друштвеној, државној својини, а касније су реституцијом враћени ранијим власницима у својину, на ком објекту тужила има само право закупа и то на површини од 35 м². По оцени Врховног суда, имајући у виду садржину тражене правне заштите, начин пресуђења и дате разлоге о основаности тужбеног захтева који се тичу пасивне легитимације и примене правила о стицању својине грађењем на туђем земљишту и адаптацијом туђег објекта овом случају нису испуњени услови за примену института посебне ревизије из члана 404. Закона о парничном поступку. Не постоји потреба за разматрањем правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, за уједначавањем судске праксе, нити је потребно ново тумачење права у погледу примене чланова 24. и 26. Закона о основама својинско правних односа, већ се то питање решава зависно од конкретне чињеничне и правне ситуације, при чему се уз ревизију не прилажу одлуке којима би се указивало да је у истој чињеничној и правној ситуацији другачије примењено материјално право.

На основу изнетог, применом члана 404. став 1. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради стицања својине поднета је 11.05.2020. године, а вредност предмета спора 50.000,00 динара.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на неновчано потраживање, у коме побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни суд нашао да је ревизија недозвољена.

На основу члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник веће – судија
Мирјана Андријашевић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**